

Sygn. akt VIII U 1637/18

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Jolanta Łanowy - Klimek
Protokolant	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2020 r. w Gliwicach

sprawy A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o ustalenie kapitału początkowego i wysokość emerytury

na skutek odwołań A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 13 lutego 2018 r. **nr** (...) - 2004

14 lutego (...). **nr** (...)

14 lutego 2018 r. **nr** (...)

7 marca 2018 r. **nr** (...)

14 listopada 2018 r. **nr** (...) - 2004

15 listopada 2018 r. **nr** (...)

15 listopada 2018 r. **nr** (...)

1 marca 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołania.

(-) Sędzia Jolanta Łanowy – Klimek

Sygn. akt VIII U 1637/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 lutego 2018 r. ((...)-2004) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił ubezpieczonej A. M. ponownie wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 36 330,47 zł.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od ww. decyzji, zarzucając m.in. nieprawidłowe ustalenie okresów składkowych poprzez pominięcie okresów pobierania zasiłku dla bezrobotnych od 5 października 1995 r. do 30 listopada 1995 r. oraz od 1 stycznia 1996 r. do 4 października 1996 r., nieprawidłowe przyjęcie przez organ zarobku – dochodu stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w latach 1993-1995, 1997-1998 przyjętych do obliczania kapitału początkowego, nieprawidłowe obliczenie wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego. Wobec powyższego wnosila o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosil o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu przedstawił szczegółowe motywy i obliczenia na potwierdzenie zasadności wydanej decyzji.

Decyzją z 14 lutego 2018 r. ((...)) (...) Oddział w Z. przyznał ubezpieczonej okresową emeryturę kapitałową od 18 stycznia 2018 r., tj. od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Wypłata ww. świadczenia została zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od ww. decyzji, zarzucając nieprawidłowe obliczenie wysokości emerytury kapitałowej poprzez zaniżone ustalenie wysokości środków zaewidencjonowanych na jej subkoncie z uwzględnieniem ich waloryzacji, które stanowiły podstawę do wyliczenia emerytury kapitałowej, tj. 35 447,04 zł, a co za tym idzie ustalenie okresowej emerytury kapitałowej na kwotę 134,68 zł. Wobec powyższego domagała się zmiany zaskarżonej decyzji i ponownego obliczenia wysokości emerytury kapitałowej.

Decyzją z 14 lutego 2018 r. ((...)) organ rentowy przyznał ubezpieczonej zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od 18 stycznia 2018 r., tj. od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego, oraz ustalił wysokość emerytury. ZUS poinformował o zawieszeniu świadczenia z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

W dniu 27 lutego 2018 r. ubezpieczona przedłożyła świadectwo pracy z Kancelarii Radcy Prawnego K. S. (1) potwierdzające rozwiązanie stosunku pracy z dniem 27 lutego 2018 r.

Decyzją z 7 marca 2018 r. ((...)) (...) Oddział w Z. ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury ubezpieczonej od 1 lutego 2018 r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej.

Ubezpieczona wniosła odwołania od ww. decyzji z 14 lutego 2018 r. ((...)) i z 7 marca 2018 r. ((...)), domagając się ich zmiany i ponownego obliczenia wysokości przysługującej jej emerytury i podjęcia wypłaty świadczenia. Odwołująca wskazała, że kwestionuje sposób obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, przyjęcie niskiego okresu składkowego, którego wysokość wpływa bezpośrednio na wysokość emerytury. Podniosła też zastrzeżenia odnośnie prawidłowości wyliczeń dotyczących wysokości składek zaewidencjonowanych na jej koncie z uwzględnieniem ich waloryzacji.

Decyzją z 14 listopada 2018 r. ((...)-2004) (...) Oddział w Z. ponownie ustalił ubezpieczonej A. M. wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 39 632,67 zł. Po uwzględnieniu w latach 1995 i 1996 kwot zasiłków dla bezrobotnych wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 28,28%.

Decyzją z 15 listopada 2018 r. ((...)) (...) Oddział w Z. dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonej od 1 lutego 2018 r., tj. od miesiąca, od którego podjęto wypłatę świadczenia.

Decyzją z 15 listopada 2018 r. ((...)) (...) Oddział w Z. ustalił ponownie wysokość okresowej emerytury kapitałowej ubezpieczonej.

Ubezpieczona wniosła odwołania od ww. decyzji, domagając się ich zmiany poprzez ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego oraz ponownego wyliczenia wysokości emerytury. W jej ocenie obliczona przez organ rentowy

wysokość kapitału początkowego została zaniżona. Podnosiła, że przy obliczaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego za 1996 r. w pozycji dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie przyjęto kwotę 2460 zł, podczas gdy w tym okresie osiągnęła ona dochód w kwocie 2718,20 zł z tytułu zasiłków dla bezrobotnych pobieranych od 1 stycznia 1996 r. do 4 października 1996 r., o czym świadczy PIT-11 za ten okres. Ponadto wskazywała, że kwestionuje obliczenia dotyczące wysokości składek zaewidencjonowanych na jej koncie z uwzględnieniem ich waloryzacji, których wysokość została wyliczona na 73 698,33 zł. W jej ocenie organ rentowy powinien przy ponownych obliczeniach oprzeć się na informacjach o uzyskanych dochodach PIT-11 za okresy: od 1 stycznia do 31 grudnia 2003 r., od 1 stycznia do 31 grudnia 2004 r., od 20 czerwca do 31 grudnia 2005 r., od 1 stycznia do 31 grudnia 2006 r., od 1 stycznia do 30 września 2007 r. i od 1 stycznia do 31 grudnia 2008 r.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu wskazał, że przeliczenie kapitału początkowego nastąpiło w związku z doliczeniem do stażu pracy okresu pobierania przez ubezpieczoną zasiłku dla bezrobotnych od 5 października 1995 r. do 4 października 1996 r., a w podstawie wymiaru kapitału początkowego kwoty zasiłków wypłaconych z tego tytułu, tj. za 1995 r. – 726,80 zł, a za 1996 r. 2460 zł. (...) Oddział w Z. wyjaśnił, że różnica w kwotach zasiłków za lata 1995 i 1996 w stosunku do informacji podanej w PIT wynika z „przesunięcia” terminu wypłaty zasiłku za miesiąc grudzień 1995 r. wypłaconego w styczniu 1996 r.

Decyzją z 1 marca 2019 r. ((...)) (...) Oddział w Z. dokonał waloryzacji przysługującej ubezpieczonej emerytury od 1 marca 2019 r.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od ww. decyzji, wskazując że jest ono konsekwencją zaskarżenia poprzednich decyzji organu rentowego dotyczących wysokości emerytury oraz kapitału początkowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd połączył sprawy z odwołań od wszystkich ww. decyzji do wspólnego rozpoznania pod sygn. VIII U 1637/18.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona A. M. urodziła się (...)

W dniu 22 stycznia 2018 r. ubezpieczona złożyła wniosek o przyznanie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym.

Zaskarżoną decyzją z 13 lutego 2018 r. ((...)-2004ZUS) (...) Oddział w Z. ustalił ubezpieczonej A. M. ponownie wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 36 330,47 zł. Organ rentowy uwzględnił 5 lat, 3 miesiące i 28 dni (63 miesiące) okresów składkowych i 3 lata (36 miesięcy) okresów nieskładkowych, a wskaźnik wysokości kapitału początkowego wyniósł 25,89%.

Kolejną zaskarżoną decyzją z 14 lutego 2018 r. ((...)) (...) Oddział w Z. przyznał ubezpieczonej okresową emeryturę kapitałową od 18 stycznia 2018 r., tj. od dnia nabycia prawa do emerytury z FUS, ustalając jej wysokość na 134,68 zł. Wypłata ww. świadczenia została zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia

Zaskarżoną decyzją z 14 lutego 2018 r. ((...)) organ rentowy przyznał ubezpieczonej zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od 18 stycznia 2018 r., tj. od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego, oraz ustalił wysokość emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26c ustawy emerytalnej, tj. $(73295,07 + 135693,18)/263,20 = 794,03$ zł, gdzie:

- 73295,07 zł to kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji,
- 135693,18 zł to kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego,
- 263,20 miesięcy to średnie dalsze trwanie życia,

- 794,03 zł to wyliczona kwota emerytury.

(...) Oddział w Z. podał, że łącznie kwota emerytury z FUS (794,03 zł) i okresowej emerytury kapitałowej (134,68 zł) wynosi 928,71 zł. Nadto poinformował o zawieszeniu świadczenia z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

W dniu 27 lutego 2018 r. ubezpieczona przedłożyła świadectwo pracy z Kancelarii Radcy Prawnego K. S. (1) potwierdzające rozwiązanie stosunku pracy z dniem 27 lutego 2018 r.

Zaskarżoną decyzją z 7 marca 2018 r. ((...)) (...) Oddział w Z. ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury ubezpieczonej od 1 lutego 2018 r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej. Łącznie kwota emerytury wyniosła 933,63 zł (797,68 zł emerytura z FUS i 135,95 zł okresowa emerytura kapitałowa).

W zaświadczeniu z 18 czerwca 2018 r. (k. 23 a.o.r.) Powiatowy Urząd Pracy w G. wskazał, że ubezpieczona pobierała zasiłek dla bezrobotnych m.in. w okresie od 5 października 1995 r. do 31 grudnia 1995 r. w kwocie 726,80 zł oraz w okresie od 1 stycznia 1996 r. do 4 października 1996 r. w kwocie 2460 zł.

Kolejną zaskarżoną decyzją z 14 listopada 2018 r. ((...)-2004) (...) Oddział w Z. ponownie ustalił ubezpieczonej wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 39 632,67 zł. Organ rentowy doliczył – zgodnie z żądaniem ubezpieczonej w odwołaniu od decyzji z 13 lutego 2018 r. – do stażu pracy okresy pobierania przez ubezpieczoną zasiłku dla bezrobotnych od 5 października 1995 r. do 4 października 1996 r., a w podstawie wymiaru kapitału początkowego kwoty zasiłków wypłaconych z tego tytułu, tj. za 1995 r. – 726,80 zł, a za 1996 r. 2460 zł. Organ rentowy uwzględnił 6 lat, 3 miesiące i 29 dni (75 miesięcy) okresów składkowych i 3 lata (36 miesięcy) okresów nieskładkowych, a wskaźnik wysokości kapitału początkowego – po uwzględnieniu w latach 1995 i 1996 kwot zasiłków dla bezrobotnych – wyniósł 28,28%.

Zaskarżoną decyzją z 15 listopada 2018 r. ((...)) (...) Oddział w Z. ustalił ponownie wysokość okresowej emerytury kapitałowej ubezpieczonej, wskazując że po waloryzacji od 1 marca 2018 r. wynosi ona 140 zł.

Zaskarżoną decyzją z 15 listopada 2018 r. ((...)) (...) Oddział w Z. dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonej od 1 lutego 2018 r., tj. od miesiąca, od którego podjęto wypłatę świadczenia. Wysokość emerytury obliczono zgodnie z zasadami określonymi w art. 26c ustawy emerytalnej, tj. $(73698,33 + 148026,84)/262,50 = 844,67$ zł, gdzie:

- 73698,33 zł to kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji,
- 148026,84 zł to kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego,
- 262,50 miesięcy to średnie dalsze trwanie życia,
- 844,67 zł to wyliczona kwota emerytury.

(...) Oddział w Z. podał, że łącznie kwota emerytury z FUS (844,67 zł) i okresowej emerytury kapitałowej (135,95 zł) wynosi 1000 zł, zaś po waloryzacji od 1 marca 2018 r. wynosi 1029,80 zł (869,84 zł emerytura z FUS i 140 zł okresowa emerytura kapitałowa).

Zaskarżoną decyzją z 1 marca 2019 r. ((...)) (...) Oddział w Z. dokonał waloryzacji przysługującej ubezpieczonej emerytury od 1 marca 2019 r.

Ustalono, że do 31 grudnia 1998 r. ubezpieczona miała następujące okresy składkowe i nieskładkowe:

a) składkowe (6 lat, 3 miesiące i 29 dni):

- od 30 czerwca 1980 r. do 26 maja 1983 r., tj. 2 lata, 10 miesięcy i 27 dni okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Handlowo-Produkcyjnym (...) w K.;
- od 18 listopada 1993 r. do 18 lipca 1995 r., tj. 1 rok, 8 miesięcy i 1 dzień prowadzenia działalności gospodarczej;
- od 5 października 1995 r. do 4 października 1996 r., tj. 1 rok i 1 dzień pobierania zasiłku dla bezrobotnych;
- od 1 sierpnia 1997 r. do 30 kwietnia 1998 r., tj. 9 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej;

b) nieskładkowe (3 lata):

- od 27 maja 1983 r. do 26 maja 1986 r., tj. 3 lata i 1 dzień urlopu wychowawczego.

W oparciu o opinię biegłego z zakresu emerytur K. S. (2) z 7 czerwca 2019 r. (k.64-69) oraz opinię uzupełniającą z 12 października 2019 r. (k.103-105) ustalono, że organ rentowy dokonał prawidłowych wyliczeń w zakresie kapitału początkowego oraz wysokości emerytury ubezpieczonej.

W opinii z 7 czerwca 2019 r. biegły wyliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego obliczony z 10 najkorzystniejszych lat, tj. 1989-1998, wyniósł 28,28%, tj. tyle samo, co w zaskarżonej decyzji z 14 listopada 2018 r. Obliczony przez biegłego kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 39 632,67 zł, tj. tyle samo, co w zaskarżonej decyzji z 14 listopada 2018 r.

Biegły dokonał obliczeń w zakresie wysokości okresowej emerytury kapitałowej oraz wysokości emerytury, stwierdzając brak zaniżeń przez organ rentowy którejkolwiek z emerytur. Biegły wskazał, że między wysokością składek w latach 2008-2017 ustalonymi w opinii a wysokością podaną przez organ rentowy istnieje niewielka różnica (za 2007 r. ZUS przyjął wysokość składki o 287,24 zł wyższą niż w opinii, a za 2011 r. o 247,44 zł niższą niż w opinii) wynosząca 39,80 zł na korzyść ubezpieczonej, która nie wpływa na prawidłowość wyliczenia wysokości świadczenia.

W opinii uzupełniającej biegły podtrzymał swoje stanowisko co do prawidłowości obliczeń dokonanych przez organ rentowy. Biegły odnosząc się do zastrzeżeń ubezpieczonej odnośnie przyjętych przez ZUS wysokości składek zaewidencjonowanych na jej koncie z uwzględnieniem ich waloryzacji, podał że dokument PIT-11 – w oparciu, o który ubezpieczona domagała się przeliczenia składek – jest dowodem w postępowaniu podatkowym, a nie dowodem w postępowaniu emerytalno-rentowym dlatego, że do podstawy wymiaru podatku wchodzi wszystkie dochody osiągnięte w danym roku podatkowym, natomiast nie wszystkie dochody osiągnięte w danym roku wchodzi do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Biegły wskazał nadto, że przy bardzo niskim wskaźniku podstawy wymiaru kapitału początkowego (28,28%) i przy niskich wynagrodzeniach w okresie 1999-2017 uzyskanie przez ubezpieczoną emerytury wyższej od minimalnej jest raczej niemożliwe.

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy w G. z 18 czerwca 2018 r. oraz opinię biegłego z zakresu emerytur K. S. (2) z 7 czerwca 2019 r. (k.64-69) i opinię uzupełniającą z 12 października 2019 r. (k.103-105).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych. W zakresie dokonanych obliczeń Sąd dał wiarę opinii biegłego, gdyż biegły w sposób czytelny i precyzyjny dokonał obliczeń, wskazując przy tym dokładnie na jakiej podstawie dokonał poszczególnych założeń.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego specjalisty ds. obliczenia emerytur i rent. Sąd uznał, iż zastrzeżenia organu rentowego i ubezpieczonego zostały wyjaśnione w opinii uzupełniającej biegłego, gdzie ten szczegółowo odniósł się do zarzutów odwołującej pod adresem głównej opinii i podtrzymał jej wnioski.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonej nie zasługują na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie, prawo ubezpieczonego do emerytury jest bezsporne.

Przedmiotem sporu pozostaje wysokość kapitału początkowego ubezpieczonej oraz wysokość emerytury – emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i okresowej emerytury kapitałowej.

Emerytura dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. obliczana jest na nowych zasadach, tj. zasadach wynikających z przepisów art. 24-26c ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2020, poz. 53 ze zm.).

Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy, podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Ostatecznie – zgodnie z art. 26 ust. 1 – emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Zgodnie zaś z art. 26c ust. 1 po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego 65 lat przez osobę, która pobierała okresową emeryturę kapitałową do dnia poprzedzającego osiągnięcie tego wieku, emeryturę z Funduszu oblicza się ponownie z urzędu na zasadach określonych w art. 26, z tym że do obliczenia emerytury przyjmuje się średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku 65 lat, obowiązujące w dacie osiągnięcia tego wieku.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz kwoty środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z tym że przy ustalaniu podstawy obliczenia emerytury nie uwzględnia się kwot zwiększeń składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego określonego w art. 173-175, uzyskanych w wyniku waloryzacji kwartalnej, o której mowa w art. 25a, przeprowadzonej w celu obliczenia dotychczas przysługującej emerytury z Funduszu.

Na powyższy sposób wyliczenia emerytury bezpośrednio wpływa wysokość kapitału początkowego, ustalanego w oparciu o przepisy art. 173 i n. cytowanej wyżej ustawy emerytalno-rentowej.

Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r.

Ubezpieczona kwestionowała ustalony przez organ rentowy kapitał początkowy – wskazywała, że przy obliczaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego za 1996 r. w pozycji dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie przyjęto kwotę 2460 zł, podczas gdy w tym okresie osiągnęła ona dochód w kwocie 2718,20 zł z tytułu zasiłków dla bezrobotnych pobieranych od 1 stycznia 1996 r. do 4 października 1996 r., o czym świadczy PIT-11 za ten okres. Ponadto wskazywała, że kwestionuje obliczenia dotyczące wysokości składek zaewidencjonowanych na jej koncie z uwzględnieniem ich waloryzacji, których wysokość została wyliczona na 73 698,33 zł. W jej ocenie organ rentowy powinien przy ponownych obliczeniach oprzeć się na informacjach o uzyskanych dochodach PIT-11 za okresy: od 1 stycznia do 31 grudnia 2003 r., od 1 stycznia do 31 grudnia 2004 r., od 20 czerwca do 31 grudnia 2005 r., od 1 stycznia do 31 grudnia 2006 r., od 1 stycznia do 30 września 2007 r. i od 1 stycznia do 31 grudnia 2008 r.

Sąd Okręgowy, rozpatrując niniejszą sprawę zwrócił się do biegłego z zakresu rent i emerytury K. S. (2) celem sporządzenia opinii w zakresie wyliczenia kapitału początkowego ubezpieczonej oraz wysokości emerytury.

W opinii podstawowej biegły wyliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 najkorzystniejszych lat, tj. 1989-1998, który wyniósł tyle samo, co w zaskarżonej decyzji z 14 listopada 2018 r., tj. 28,28%. Obliczony przez biegłego kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. również wyniósł tyle samo, co w zaskarżonej decyzji z 14 listopada 2018 r. – 39 632,67 zł. W opinii tej biegły dokonał również obliczeń w zakresie wysokości okresowej emerytury kapitałowej oraz wysokości emerytury z FUS i jednoznacznie stwierdził brak zaniżeń przez organ rentowy którejkolwiek z emerytur.

W opinii uzupełniającej zaś, odnosząc się do zastrzeżeń ubezpieczonej odnośnie przyjętych przez ZUS wysokości składek zaewidencjonowanych na jej koncie z uwzględnieniem ich waloryzacji, podkreślił że dokument PIT-11 – w oparciu, o który ubezpieczona domagała się przeliczenia składek – jest dowodem w postępowaniu podatkowym, a nie dowodem w postępowaniu emerytalno-rentowym dlatego, że do podstawy wymiaru podatku wchodzi wszystkie dochody osiągnięte w danym roku podatkowym, natomiast nie wszystkie dochody osiągnięte w danym roku wchodzi do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Sąd podzielił ww. wyliczenia i wnioski biegłego, uznając je za precyzyjne, logiczne, spójne i miarodajne.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie, oparł orzeczenie na wiarygodnych ustaleniach biegłego, uznając za prawidłowe wyliczenia organu rentowego w zakresie ustalenia wartości kapitału początkowego i wysokości emerytury ubezpieczonej.

Wobec powyższego, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – oddalił odwołania ubezpieczonej.

(-) Sędzia Jolanta Łanowy - Klimek